

end jeg maa beklage, at det er en Udgiftsforøgelse — dog ikke er større, end at Befolkningen kan og vil bære denne forøgede Udgift. 150,000 Kr. mere om Aaret til dette Formaal er jo dog, fordelte paa Landets Skatteydere, ikke noget stort Beløb.

Naar det ærede 11te kongevalgte Medlem (Trier) mente, at Musikken i Hæren laa udenfor Hærens egentlige Opgave, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem heri. Det har netop stor Betydning for det Mandskab, der uddannes til Soldater, at det har et oplivende og opmuntrende Element mellem sig, som Musikken utvivlsomt er. Alle Mennesker elske jo Musik, og det, som det ærede Medlem modsatte sig, er jo heller ikke Musikken i al Almindelighed, tværtimod er der jo talt om, hvilke store Musikkorps der kunde tilvebringes ad privat Vej omkring i de store Garnisonsbyer, men det, som de Herrer ere imod, er, at der er Musik i Hæren. Men det kan jeg ikke forstaa. Det har glædet mig i det andet Ting at erfare, at der selv mellem Socialdemokrater ogsaa paa dette Punkt er delte Meninger, idet et æret Medlem af det andet Ting (A. C. Meyer) meget varmt har talt for at bevare Musikken i Hæren. At han blev tagen strengt i Skole i den Anledning, er en Sag for sig, men sikkert er det, at han gav Udtryk for en Stemning, der findes ogsaa indenfor det socialdemokratiske Parti. Det er jo hovedsagelig for den Ungdom, der er pligtig til at være Soldater, der ved Tvang skal aftjene deres Værnepligt, at man søger at bevare Musikken, til Opmuntring og Oplysning for dem. Men ogsaa ved Siden heraf vil det have sin kulturelle Betydning, at der er faste og gode Musikkorps i de Byer, hvor der er Garnison, og det er Regeringens Ønske, som det er dens Hensigt, at naar disse Musikkorps ere etablerede, skulde de have Lejlighed til at spille ikke blot mere end hidtil i Garnisonsbyerne, men der maa ogsaa være Anvendelse for dem andre Steder i andre Egne af Landet, hvor man kunde ønske at høre Hærens Musik. Hvis der hos Befolkningen paa de Steder, hvor der er Garnison, maatte være Beredvillighed til yderligere Ofre for at faa et fyldigere og større Musikkorps, er der i Lovforslagets § 11 Mulighed derfor, idet Paragraffen slutter med følgende Bestemmelser: „Yderligere Midler, der paa Finansloven eller ad anden Vej maatte blive stillede til Raadighed til Musikkorpsene, anvendes efter Ministerens Bestemmelse“. Hovedsagen er

den, at man har denne faste Stamme, som det foreliggende Forslag indeholder. Idet jeg takker for Modtagelsen af Forslaget, anbefaler jeg det fremdeles til Vedtagelse.

Rambusch: Jeg vil blot gerne gøre den enkelte Bemærkning til det ærede 11te kongevalgte Medlem (Trier), at naar det ærede Medlem af den Omstændighed, at der ogsaa kunde fremføres andre Begrunnelser for Militærmusikkens Betydning end den rent militære, drog den Slutning, at den militære Betydning ikke eksisterer, saa er det ikke alene en meget forhastet Slutning, men det er mig aldeles umuligt at opdage Logikken deri. Jeg indrømmer, at jeg har begaaet en Fejl ved ikke at fordybe mig i Musikkens militære Betydning, men det laa ganske simpelt i, at jeg troede, at den var saa kendt af alle og enhver, idet den saa ofte er paavist, at jeg kunde indskrænke mig til den ligefremme Paastand, at Musikkens Indvirkning ved Troppernes Uddannelse er saa stor, at den ikke kunde undværes uden til Skade for selve Uddannelsen.

Trier: Jeg skal overfor de Udtalelser, der ere faldne, sige, at min Erfaring gaar ikke i den Retning. Jeg er ogsaa uddannet som Soldat, jeg har ogsaa haft Lejlighed til at høre Musikkens Virkning der, og jeg har heller ikke personlig været helt utilgængelig for Musik. Men jeg har ikke i min Erindring noget som helst Billede af, at den Musik, som brugtes under Uddannelse af Soldaterne, bidrog i mindste Maade til at fremme den egentlige militære Uddannelse.

Rambusch: Det maa saa ligge i, at det ærede Medlem ikke har haft noget at gøre med den virkelige Uddannelse. For blot at nævne en ganske simpel Ting skal jeg sige, at det er ikke helt let at faa Tropperne lært blot den simple Ting at marchere i Trit, vel at mærke i den rigtige Takt, uden at have nogen Musik til Vejledning.

Trier: Jeg ved ikke, om jeg har haft Del i den rigtige Uddannelse eller ikke, jeg har været i en Fodfolksbataillon, 1ste Bataillon, i 1868, jeg er uddannet som alle andre til Øvelse et halvt Aar og har ligget i Lejr som alle andre. Min Erfaring er med Hensyn til det at marchere i Trit, at en lille Del af de første Rækker hører Musikken og paavirkes af den, men den store Del af de marcherende er saa